

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. VI. Silentium singulare medium esse vt quis proficiat, & ad perfectionem perueniat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

vt sunt, rumpere silentium, tempus consumere, & similia; quæ signa exigui profectus sunt, & virtutis interioris. Hoc ipso ostendit quis, quod cum spiritu non agat, nec cœpit cum Deo recreari, & cum se solo in cello. Dum arca hæc seram non habet, facile aduertere est, ibi thesaurum repositum non esse, nec quid pretiosum seruari. Dum nux auellana leuis est, & pondus nõ habet, signum est vacuum esse, & nihil substantiæ continere. Hoc his in rebus maxime attendendum, & ideo tanti facimus.

CAPVT VI.

Silentium singulare medium esse, vt quis proficiat, & ad perfectionem perueniat.

Dicit quidam spiritualis & doctus Pater, quid bene notandum de silentio, quod eius pondus exacte declarat, & quamuis id hyperbolice & ex abundanti cuiquam dictum videatur, tamen veritas ipsa & nuda est & re ipsa comprobata. Dicebat, ad totam domũ, imo Religionem reformãdam nihil aliud requiri, quam vt reformetur silentium, si silētium in domo sit, iam illa pro reformata habebitur. Non videtur maiore silentio laus tribui posse, hæc enim omnes aliæ continentur. Ratio huius est, quod vigente in domo silentio, quisq; negotiũ suum curat, ob quod religionem intrauit, quod est spirituali profectu studere. Exulante vero silentio, statim videre est briri querelas, discursus, murmurationes, priuatas amicitias, quæ his conuersationibus & familiaritatibus alantur: tunc tempus inutiliter consumitur, & causa alijs cõsumendi præbetur, & multa inconuenientia, hinc orientia. Id eoque videmus, dum in monasterio silentium non est nõ videtur religiosa domus, sed secularis: & contra, dum silentiũ est, religiosa domus videtur, & paradysus, & quicunq; portam intrat, statim sentit omnia sanctitatem olere, solitudo & silentium spiritum leuant, & ad deuotionem intrantes excitant: *Vere Dominus est in lo-*

co isto. Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cæli. Idem dico de vnoquoq; in particulari si se reformet in silentio, cum ego reformatum duco. Id vsu discimus, dum enim multũ loquimur, in examine reperimus nos multorum reos. *Vbi verba sunt plurima, ibi frequenter egestas, miseria & planctus.* Dum vero bene silētium custodiimus, vix inuenire est, quod examine- tur. *Qui custodit os suum, custodit animam suam:* dicit Sapiens. Imo Saulus vir grauis & doctus inter Lacedæmonios rogatus, cur Lycurgus tam paucas leges Lacedæmonijs dedisset, responderet, ijs qui parum loquuntur, vt Lacedæmonij, vix legibus opus esse. Sic vt silentiũ particulari & toti domui, imo toti religioni reformãde sufficiat. Hæc eque causa est, quod veteres Sancti tanti silentiũ faciebant & exercebant, & inter leges suas silentiũ, tanquã præcipuam religionis fundamentum ponebãt. Hincq; dicit Dionys. Carthus. S. Apostolum Iacobum dixisse: Qui non peccat in lingua sua, vir est pfectus & si quis purat, se religiosum esse, nõ refranans linguam suam, fallitur, & huius vana est religio.

Silentij religio si cura ad multa proficiat.

Iacob. 5. 26.

Consideret ergo hic quisq; quã parũ sit, quod petitur, vt pfectus sit, & quã facile ad id consequendum mediũ detur. Si multũ in virtute proficere vis, & ad perfectionẽ pertingere, serua silentium, & hoc ipso (teste Ap. Iacobo) cõsequeris. Si homo spiritualis & ad orationẽ aptus esse videtur Sancti hoc vnicũ esse mediũ id paradisi. Et cõtra, si silentiũ tibi non est curæ, nunquã orationi aptus eris, nunquã ad perfectionẽ venies, nec spiritualis eris. Dic mihi an vnquã loquacẽ & garrulũ videris contemplatiuũ & spirituale? nec quidẽ profecisse vidisti: *Nunquã vir verbosus iustificabitur:* dicit S. Iob. In quæ verba dicit S. Greg. certũ esse loquacem nunquam iustificandum, nec multũ profecturũ. Ad quod probandũ allegat multas Scripturæ autoritates, & inter alias illã Prophetæ: *Vir linguosus nõ dirigitur in terra, non progredietur, non crescet, & subiacebit maledictioni illi Iacob: Effusus es sicut aqua, non crescas, cor effudisti vt aquam per os & sensus, petisti*

Silentium est medium perfectionis.

Iob. 11. 2. Greg. hb. 20. mor. 2.

Psal. 139. 12.

petijſſi vanas recreationes in exterioribus, non creſces, nec progredieris.

Recte aequiparatur Sancti eū, qui os non custodit & claudit, vaſi ſine tegumento,

Nam 19.1.

quod Deus iubet p̄ immūdo haberi: *Vas, quod non habuerit operculum nec ligaturam deſuper, immundū erit*: quia apertum erit ad

Silētiū negligere, im-
peſſiones
& inuentiones
generat.

Eccleſ. 20.8.

Prou. 10.29.

Eccleſ. 5.2.

quamcūq; immunditiā recipiendam, & ſtatim impletur puluere & ſordibus; ſic ē dū quis os nō occludit, ſtatim impfectionibus & peccatis repletur. Idē S. Spiritus per Sapientē ſapius inculcat: *Qui multū writur verbis, laedit animam ſuam*. Et alibi: *In multiloquio non deerit peccatum*. Et alio loco: *In multis ſermomb. inuenietur ſultitia*. Vtinam hoc toties nō experiemur, vt

Greg. lib. 7.

mor. c. 17. &

3. p. Paſt. ad-

mon. 3.

experimur. Dicit S. Greg. Incipies à bonis verbis, & peruenies ad otioſa, & inde ad alia iocoſa, inde ad moleſta, & paulatim lingua incaleſcet, & creſcet deſiderium augendi, & curandi, vt dicta quid eſſe videantur, & dum non aduertis, vagatus eris in mendacia, mala & pernicioſa, incipies à paruis, & deſines in magnis; ſic enim ſolet fieri, vt ſi quis incipiat ridendo, deſinat murmurando.

Alb. Mag. l.

de virt. c. 31.

Prou 25.28.

Hieronymus.

Idem Greg. 3.

p. Paſt. c. 11.

& l. 7. mor. c.

25.

Præterea dicit Albertus Magnus: *Vbi non eſt taciturnitas, ibi homo de facili ab aduerſario ſuperatur*. Ad quod docendum adducit illud Proverbiorum: *Sicut vrbs patens ē, & abſque murorum ambitu, ita vir, qui non poteſt in loquendo cohibere ſpiritum ſuum*. In quæ verba dicit S. Hieronymus, quod ſicut vrbs aperta, & muris non munita facilis eſt expugnata & ſpoliata ab hoſtibus; ſic & ille, qui hoc muro ſilentij munitus non eſt, in magno verſatur discrimine, vt à Diaboli tentationibus expugnetur. Et huius magis ſpecialis ratio reddi poteſt: ſicut homo, qui varijs occupationibus diſtinetur, ſæpe fallitur, ſed qui ſui compos eſt, diſtillime; ſic etiā, qui non ſeruat ſilentium, facile à Diabolo decipitur, eo quod diſtractus, & negotijs varijs & vanis occupatus ſit, ſed qui ſilentij & collectionis ſtudioſus eſt, ſemper apud ſe eſt, & non facile à Diabolo fallitur & ſeducetur.

Non triſtem & melancholicam, ſed valde hilarem vitam ei eſſe, qui in modeſtia, ſilentio & ſolitudine agit.

EX dictis res conſideratione digna in hoc negotio oritur: Vitam hanc collectam, & quod quis oculis immiſſis indemiſſis incedat, non velit loqui, nec audire, niſi quod neceſſe, & ſe ſimul & ſurdum, cæcum, & murum amore Dei, non eſſe triſtē & melancholicā, ſed potius hilarem & iucundā, & tanto iucundiorē altera vita cōmuni, quanto conſortiu & conuerſatio cū Deo dulcior eſt conſortio humano, ad quod nos inuitat hæc ſolitudo. Ait S. Hier. *Viderint alij quid ſentiant, quæ quæq; in ſuo ſenſu ducitur, mihi oppoſita carcer, & ſolitudo paradisi eſt*. S. Bern dicebat: *Nunquā minus ſelus, quā cum ſolus*. Turb. maiori cum conſortio ſum, & maxime hilaris: quod enim cor maxime exhilarat, & contentum reddit, eſt, agere & conuerſari cum Deo. Illi vero, qui non norunt interioris hoc commercium, nec ſpiritum, nec orationem, nec in ſpiritualibus delectationem inueniunt, vitam agunt miſtam, & melancholicam; quod tam in bono Religioſo non ſic videtur.

Hinc alia fraus preſertim, vt enim ſunt omnes ſuæ naturæ eſſe putat: ſic alij invidentes quem deuotū, & ſolitariū, oculis demiſſis, & non loquentē, vt ſe, quibus obuijs, ſtatim autumat illum tentari, vt triſtē & melancholicum, & ſubinde illud dicunt. Et huius timore alij qui non accedunt hæc incedere cū modeſtia & ſilentio, quæ vellent & deberēt. Quod bene aduertendum, ne quis ſua mala diſcretionē & circumspectitate ſibi damnū inferat: quia tunc hilaritate & delectationē in ſilētio habere neſcis, credis & alium habere nō poſſe. Vel forſitan tibi moleſta eſt alterius modeſtia, eo q̄ tacito & aſſidua immodeſtitate reprehendiſi ſit, & ideo tibi in conſpectu. Sine alterum in ſuo exercitio pe-